

РЕШЕНИЕ

№ 19448

гр. София, 06.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **3268** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

М. В. Л. е оспорил посредством адвокат - пълномощник РЕШЕНИЕ № 792/28.02.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 18^{-ти} състав, постановено по НАХД № 4530/20234 г. в частта, потвърждаваща т. 2 от издаденото от началник сектор в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР НАКАЗТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 23-4332-000618/23.01.2023 г. С т. 2 от НП на касатора е наложена глоба от 250 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от един месец.

Касаторът и адвокатът не се явяват. С касационната жалба се твърди неправилност на съдебното решение, поради: неправилно квалифициране на нарушението по т. 2; явна несправедливост на наказанието.

Ответникът не е представляван. Представена е от юрисконсулт писмена защита, с която: оспорва касационната жалба, като неоснователна; претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{-ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от

надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Касационната жалба е неоснователна. Не са на лице касационни основания, по смисъла на чл. 348 НПК.

Въззивният съд, след обективно и всестранно изследване на фактите и обстоятелствата, релевантни за случая е проверил отразените в АУАН и в НП данни, касаещи административнонаказателното обвинение за извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗДвП, за което е наложена минимално предвидената с разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 5 с.з. санкция – глоба 50 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от един месец. Минимално предвидената с разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДв.П санкция изключва възможността за коментирането ѝ от гледна точка справедливост и пропорционалност, по смисъла на чл. 348, ал. 5 НПК, вр. чл. 27, ал. 1 ЗАНН.

За да потвърди в тази част НП съдът изложил мотиви в подкрепа на извода за материална и процесуална законосъобразност на постановлението в тази част. Касационната съдебна инстанция изцяло споделя мотивите, като не намира причина да ги преповтаря, предвид чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК. С касационната жалба не са противопоставени конкретни твърдения, различни от тези, които са били предмет на обсъждане от въззивния съд. Доказателствата сочат, че М. Л., след като е „самокатастрофирала“ с управлявания от нея автомобил, непосредствено след това не е останала на мястото на произшествието, така както предписва разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗДв.П. Върнала се на мястото по – късно, но този факт не отменя административнонаказателната ѝ отговорност. Като е достигнал до същите правни изводи съставът на районния съд е постановил правилно решение.

Този резултат обуславя основателност на искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V ^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 792/28.02.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 18^{-ти} състав, постановено по НАХД № 4530/20234 г. в оспорената част, потвърждаваща т. 2 от издаденото от началник сектор в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР НАКАЗТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 23-4332-000618/23.01.2023 г.

ОСЪЖДА М. В. Л. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

